

ಹೊಟ್ಟೆಯ ಗೋಳು ಇವುಗಳ ಸವಿರುಚಿಯ ಗೀಳಿನ ನಡುವೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿನವೇ ಸಾರಿ.

ಎತ್ತಿಗೆ ಜ್ಞರ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಬರೆ ಎಂಬಂತೆ ರುಚಿಯ ಚಪಲ ನಾಲೀಗೆಯದ್ದು ದರೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೆಡುರಿಸುವುದು ಉದರವೇ. ಜೆಹ್ನಾ ಚಾಪಲ್ಲು, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಬಳಸಿ ಪಡೆದು ಚೆಪ್ಪಿಸಿ ಕಳಿಸುವುದು. ಉದರವಾದರೂ ಮನಾಲೆ ಮುಶ್ರಿತ, ಕ್ಷಾರದ್ಯುಮ್ಕ, ಅರೆಬರೆ ಅರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಅಹಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಸೀನಿಯರ್, ಜೂನಿಯರ್ ಕರುಳುಗಳಿಂಬ ಏರಡು ಇಲಾಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ಅಂಶವನ್ನು ಒಳ್ಳಿಸಿ, ಶಿಮಲಗಳಿಂಬ ಸ್ವಾರ್ಪಾಗಳನ್ನು ನಗರಸಭೆಯ ವಿಳೆವಾರಿಗೆ ಹಾಗೆ ಕನ್ ಒಂ ಕನ್ವನ್ನು ಬೇವರ್ಡಿಸಿದಂತೆ ಬೇವರ್ಡಿಸಿ ದೇಹದೊಳಗಿನ ಅರ್ಯಾಯ ಇಲಾಬಿಗೆ ರವಾನಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉದರದ ವಿಧ ಅಂಗಗಳು ವ್ಯಾಕ್ ಲೋಕ್ ಹಚ್ಚಾಯಿತಂದು ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಉಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಬೇದದ ಉಪ ಉತ್ಸವಗಳು, ಮಾಡಿರ್ (matter)ನ ಮಾರು ಸ್ವೇಚ್ಚಾಗಳಲ್ಲಾ ಇದ್ದು ಅವನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುವವರುಗೂ ಉದರದಲ್ಲೇ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಹಾಡಿ ನಲ್ಲಿಸುತ್ತಾವೆ.

ಸಾಲೆಡ್ ಲೀಕ್ಡ್ ಸ್ವೇಚ್ಚಾಗಳು ಮೂವ್ ಅದಮ್ಮೆ ಸಲ್ಲಿವಾಗಿ ಅನಿಲದ ಸ್ಥಿತಿ ಗೆ ಕಾಣಾದು. ಅದು ಕೆಲಕಾಲ ಉದರವನ್ನೇ ಉಣಿಸಿ ಕೆರುಚುತ್ತಾ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಎಕ್ಸೆಟ್ರಾಗಳತ್ತಲೂ ಓಡುತ್ತಾ ಕಂಗಡಿಸುವುದು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥಿಕರು ಅಹಾರಕ್ವಾಂದು ನಿಯಮವನ್ನಿರಿಸಿ ಏಕಾದಶಿ, ವಾರ, ಒಮ್ಮೆತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೇಕಾಗಂ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಆಗಾಗ ವಿರಾಮ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಉಂಟ ಬಲ್ಲವನಿಗೆ

ರೋಗವಿಲ್ಲ...’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ದಿನಕ್ಕೆ ಯಾರು ಎಮ್ಮೆ ಬಾರಿ ಉಣಿಬ್ಬೆಕೆಂಬ ಸಿದ್ದ ಸೂತ್ರ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ‘ಒಂದೊತ್ತು ಉಂಡವನು ಯೋಗಿ ಏರದೊತ್ತು ಉಂಡವನು ಭೋಗಿ, ಮೂರೊತ್ತು ಉಂಡವನು ರೋಗಿ, ನಾಲ್ಕೊತ್ತು ಉಂಡವನನ್ನು ಹೊತ್ತೊಂದು ಹೋಗಿ...’ ಎಂಬ ಅವರ ಸೂತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಜೀಟೊಡೆಟೆಡ್.

ಅದರ ರಿನ್ಕ್ವೂಡ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಂದಿನ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಡರ್ಯುಟ್ ಬಾಟ್ರ್. ಇದು ಪ್ರತಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೊಮ್ಮೆ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವೆನ್ನುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪು ಬಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನುಷ್ಟೇ ಪರಿಗಳೇ ತಿನ್ನುವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಉಪ್ಪೆಸ್ತಿಸುವರು. ಪರಿಣಾಮ, ಮೋದೆಲ್ಲಾ ನಿಗಿಡಿತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕಾಯ್ ಮುಗಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಸುತ್ತಿದ್ದ ಉದರಕ್ಕೆ ಈಗ ಈ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವ ಮಂದಿಯಿಂದ 24/7 ಕಾಯ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅಸ್ತ್ರೆಗಳಿಂತೆ ಅವೇಳೆಯಲ್ಲೂ ಅಕ್ಷಿವ್ ಆಗಿರಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.

ಚಯಾಪಚಯ ಕ್ರಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾನವನ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ್ ಉದರವೇ ಒಡಲು, ಮಡಿಲು. ಅದೇನಿಧ್ಯರೂ ಫೆಚ್ಮೇಲ್ ಉದರದ ಹೋಕೆ. ತನ್ನ ಕಾಯ್ಕ್ವೆತ್ತುದ ಏದಭಾಗದ ಸೆಕ್ನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಪ್ರೌಡಕ್ಸ್ ನ್ ಡಿಪಾಟ್ ಟಂಟ್‌ಗಾಗಿ ಫೆಚ್ಮೇಲ್ ಉದರ ತೆರುಗೊಳಿಸುವುದು.

ಬೋಷ್ಪರಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಈ ಪ್ರೌಡಕ್ಸ್ ನ್ ಸಮಯದಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಉದರದ ಸಂಕಟ, ಬೇನೆ ತಾಪತ್ಯಯೆಗಳು ಅದಕ್ಕಷ್ಟೇ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಕ್ಕ ಈ ಇಲ್ಲಾ ವಲಯವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗೊಂದಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮಳ್ಳ ಅವ್ಯಾಂದಿರು, ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಕಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕೊಂಡು ಬಾಳಬೆಕೆಂಬ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಪರವರೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವರು. ಅದರಂತೆ ಬರುವ ಕಿಂತ್ರುವಿನ್ನು ಸುಖಿದುಖಿಸಿದ್ದು.

ಅರಗಿನೊಳ್ಳುವ ಸಂಕಟ ಹೆಣ್ಣು ಉದರದ್ದು. ಈ ಕ್ವೆತ್ತುದಲ್ಲಾ ಲೀಂಗ ತಾರತಮ್ಯ!

ಈ ಫೆಚ್ಮೇಲ್ ಉಣಿದ ಉದರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳನ ತಾತ್ತ್ವಾಲಿಕ ಅವಧಿಯದ್ದುದರೆ, ಕೆಲವು ಮೇಲ್ ಉದರಗಳು ಶಾಶ್ವತಪಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ದೇಹ ಇರುವವರೆಗೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಜಗ್ನಿತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಅಹಾರವನ್ನು ಅರಗಿಸುವ ರೆಗ್ಸ್‌ಲರ್ ಕಾಯ್‌ವೇ ಕ್ಲಿಪ್‌ಕರವೆನಿಸಿ ಉದರ ತಿಳುಪ್ಪತ್ತಿರುವಾಗ ಆಗಾಗ ಅಸುಯೆಯೆಂಬ ಗೆಸ್‌ಪ್ ಅಪಿಯರೆನ್‌ ಪ್ರತ್ಯೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಯಶಸ್ವಿ, ಗೆಲುವು ಕಂಡು ಮನದಲ್ಲಿ ಮಷ್ಟರವಿಂಬ ಥಿಚೆರ್ ಹಾಗೆಯಾಡಿ ಅದರ ಕಿಂತ್ರು ಉದರದಲ್ಲೇ ಧಾರಧಾಗಿ ಹೊತ್ತಿ ಉದಿದು ದಿವಿಜಿಯವರ ಕಗ್ಗವನ್ನು ನೆನಿಸಿಸುವುದು.

ಹೊಟ್ಟೆಯಾಂದರ ರಗಳೇ

ಸಾಲದೆಂದೇನೋ ವಿಧಿ ಹೊಟ್ಟೆಕ್ಕಿನ ಕಡಿಯ ನೆಟ್ಟಿಪನು ನರಸೋಲ್ ಹೊಟ್ಟೆಪುಂದಿದ ತೋಳ ಮಲಿಗೈತ್; ನೀಂ ಪರದ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಕರುಬುವೆಯೋ ಮಂಕತಿಮ್ಮು ವಯಸ್ಸು ಮಾರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳೂ ಸೋತು ಮಂಕಾದರೂ ನಾಲೀಗೆ ಚಪಲ ಸ್ಟೇಣಿಸದೆ. ಅದರ ರುಚಿ ಮಾಗ್ನಿಗ್ಲೆ (ಟೆಂಜ್ ಬಿಡ್) ಸೆನ್ಟಿಪಿಟಿ ಸ್ಟೇಣಿಸದಮ್ಮು ಅಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಖಾರದ ಸಾಂಪ್ರದೇಶಿಕ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಅತಹ ಅಹಾರ ಒಳಿಂದಂತೆ ಉದರದ ಹಾಹಾಕಾರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅದುವರೆಗೂ ನಾಲೀಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಂಚಿತ್ತಿದ್ದ ಅದರ ನೆರೆಹೊರೆಯೇ ಆದ ದಂಡಪಂಕ್ತಿಗಳು ಸದ್ದಿಲ್ಲದ ಉದುರಿ ಹೋಗಿ ಉಳಿದ ಒಂದೆರು ಅವಶೇಷಗಳಿಗೆ ಜಿಗಿಯಲು ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಅರೆಬರೆ ಗ್ರೆಂಡ್ ಆದ ಅಹಾರ ಉದರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹೊರೆಯಾಗುವುದು. ಅಪ್ಪರ್ಲಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿನ ಸಿಬ್ಬಿಂದಿ ವರ್ಗವೂ ನೆವ್ವತ್ತಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದು, ಸೋತು ನಿತ್ಯಾಳಿಗೊಂಡು ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಉದರದ ಸ್ಥಿತಿಯು, ಟೆಮ್‌ ಕೋ ಆದಿನೇಶನ್ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ ಮಾತ್ರನೇರ್ಪರ್ ನಾಲ್ತಾಗುವುದು.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಂತೆ ದಿನಕ್ಕೊಂಡು ಬಗ್ರ್ ತಿಂದು ಕತೆ ಹಾಕಲುನಮ್ಮು ಭಾರತದ ದಿವೊಗಳು ಒಷ್ಟುವು. ‘ಹಿಟ್ಟನು ಬಿಟ್ಟುವನು ಕೆಂಪ್ನ’ ಎಂಬಂತೆ ಉಣಿಪುರ್ವದೇ ನಮ್ಮ ಮೂಲಮಂತ್ರ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೂ ಒಂದು ಏರಡು ಬಾಳಿಗೆ ಹರಡು ಎಂದೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ‘ಕೈತುಂಬಾ ತಗೊಂಡು ಚಾಯ್ಯುಂಬಾ ಉಣಿ, ಅಗ ನೋಡು ಮಲಿಗದ ಕಾಡಲೇ ನಿಧಿ, ಏದ್ದ ಕಾಡಲೇ ಲಾಧಿ, ಇದೇ ಆರೋಗ್ಯದ ಮಂತ್ರ ತಿಳಿಪ್ಪದ್ದು’ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಅದರೆ ಅದು ಏನನ್ನು ಉಣಿ, ಎಪ್ಪು ಉಣಿ ಎಂದು ಏರಡು ಹೇಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಇಂದನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ: feedback@sudha.co.in